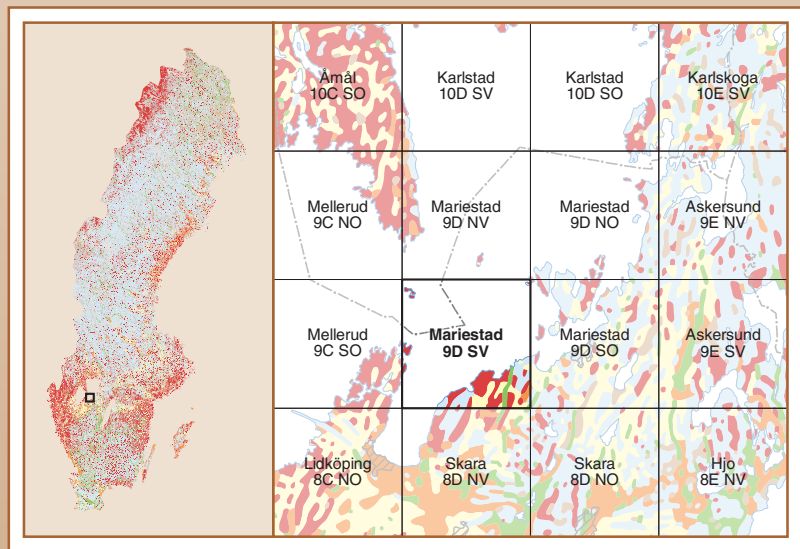


Jordartskartan

9D Mariestad SV

Map of the Quaternary Deposits

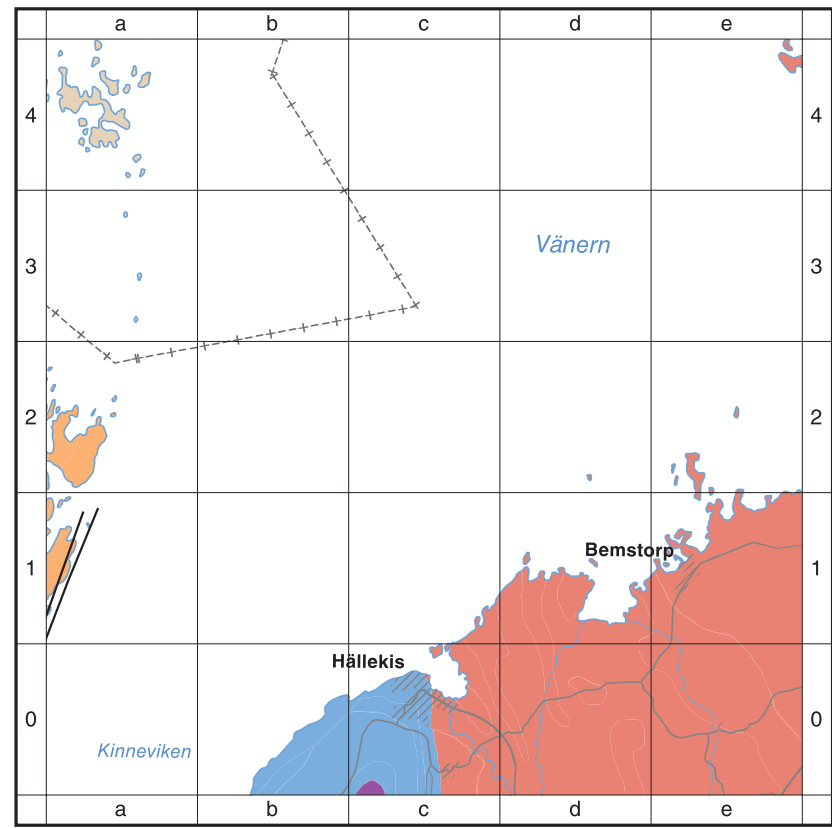
Skala 1:50 000



2016

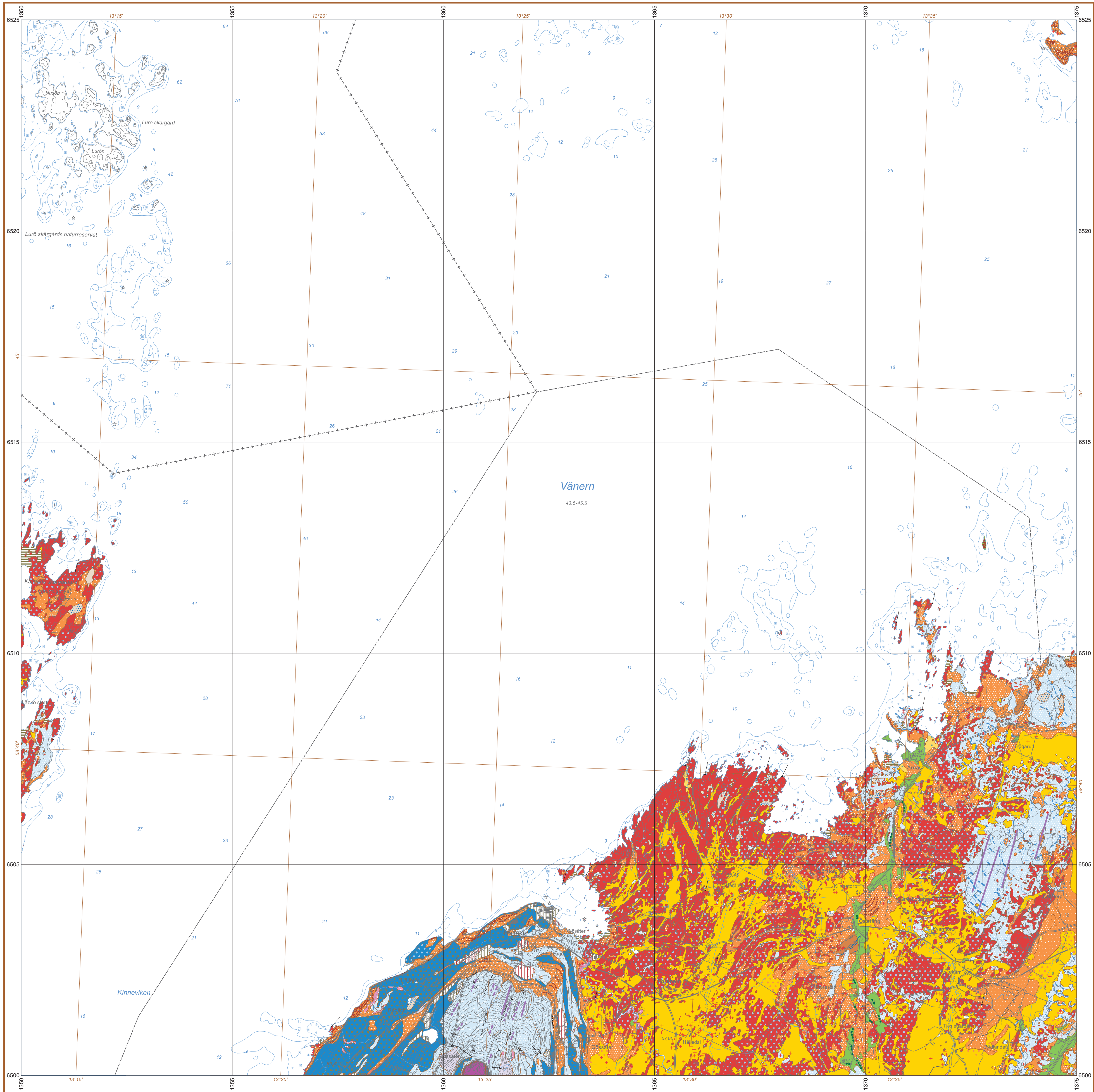
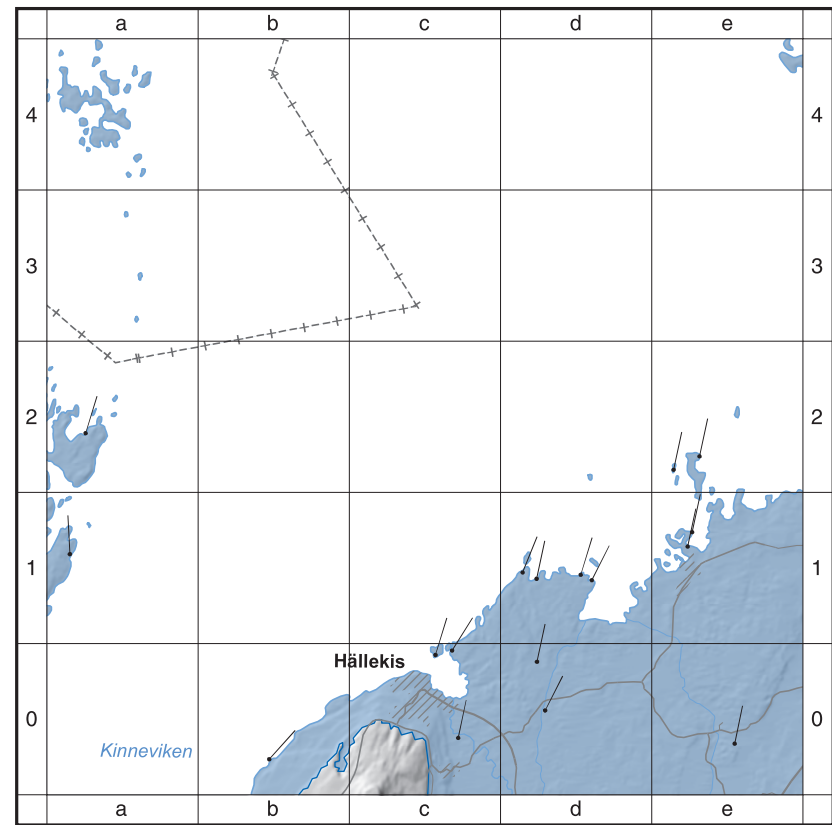
BERGGRUND BEDROCK

Öster om Vänern domineras av urberget av migmattiska gnejser av olika sammansättning. Granitisk sammansättning dominerar. Underordnat finns tonalitisk till granodioritisk sammansättning. Dessa bergarter är en del av den svekonorvegiska bergskedjebildningen. Gnejserna uppträder ofta som bandade och veckade enheter med band av olika sammansättningar. På Käländsö i den västra delen av kartområdet utgörs bergarterna av granit och granodiorit vilka är mer eller mindre gnejsgiga och omkring 100 miljoner år yngre än de som återfinns i öster. Längs med Vänerns sydöstra strand finns Kinnekulle som är en del de s.k. Västgötabergen. Bergarterna avsattes på ett peneplan när urberget hade djupvittrat under mycket lång tid. Ett hav, i vilket sediment avsattes, täckte området under fanerozoisk tid. Den äldsta bergarten är sandsten avsatt under den äldsta delen av kambrium. Sandstienen överlagras av skiffer och kalksten. Övannå kalkstienen finns en lerskiffer avsatt under de äldre delarna av silur. På toppen av Kinnekulle finns diabas som intruderat området och fungerat som ett lock vilket skyddat de sedimentära lagren från vittring och erosion. Särskilt kan nämnas att den ordoviciska kalkstenen på Kinnekulle innehåller världskända fossila meteoriter.



TOPOGRAFI, ISRÄFFLOR OCH HÖGSTA KUSTLINJEN TOPOGRAPHY, GLACIAL STRIAE AND HIGHEST COASTLINE

Kartans visar områdets relief med belysning från nordväst samt räffelriktningar. Den topografiska modellen är baserad på Lantmäteriets nationella höjdmödel. Isräfflorna bildades då inlandsisen rörde sig över området och block och stenar som fanns i isens undre del repade bergytan. Isräfflorna har tidigare varit den viktigaste källan för att bestämma hur isen rört sig över landskapet. Tillgången till höjdmödeln har dock gett ett nytt sätt analysera inlandsisen riktning genom att isen "räfflat" landskapet och att en tydlig lineation därför på många ställen framträder i moräntäckta områden. Dominerande rörelsenriktning inom kartbladet är från nordost till nordnordost.



Skala 1:50 000

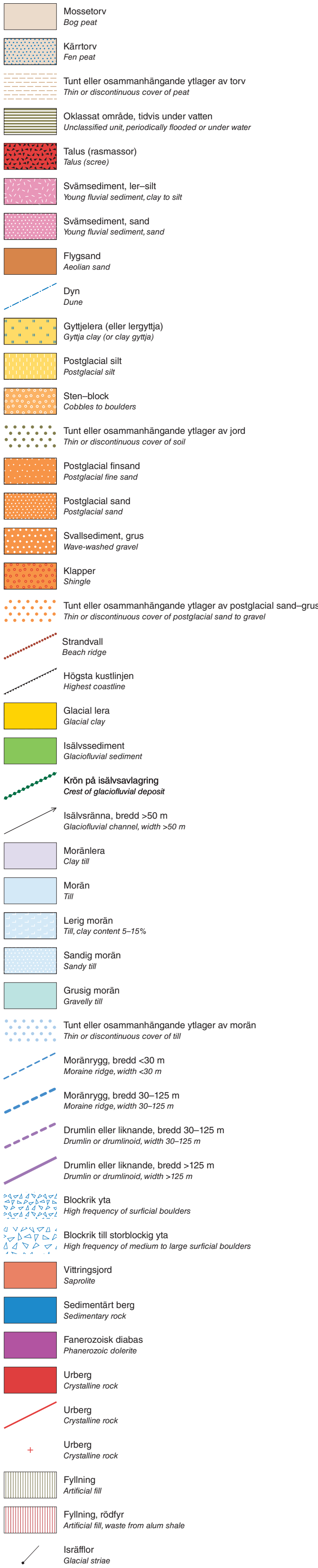
Huvudkontor/Head Office:
Box 670
Besöks/Visit Villavägen 18
SE-751 28 Uppsala, Sweden
Tel: +46(0) 18 17 90 10
Fax: +46(0) 18 17 92 10
E-post: sgu@sgu.se
URL: http://www.sgu.se

© Sveriges geologiska undersökning (SGU), 2016

Medgivande behövs från SGU för varje form av mångfaldigande eller återgivning av denna karta.
Detta innefattar inte bara kopiering utan även digitalisering eller översättning till annat medium.

TECKENFÖRKLARING TILL KARTAN

Jordarterna är i teckenförklaringen grupperade efter bildningssätt. De är i princip placerade så att en yngre jordartsgrupp står ovanför en äldre. Mönster utan ram, t.ex. flygsand, redovisas i kombination med jordartsbeteckning. Inom varje grupp är, utan hänsyn tagen till ålder, den mest finkorniga jordarten placerad överst och den mest grovkorniga underst. De äldsta jordarterna — moränerna — visas normalt direkt på berg. Övriga jordarter underlagras antingen av berg eller ett eller flera äldre jordlager.



ISSN 1662-8336

ISBN 978-91-7603-348-9

Den geologiska karteringen utfördes 2009–2011 under ledning av Otto Pile. Den geologiska informationen finns digitalt lagrad vid SGU. I databasen kan finnas ytterligare information och redovisningar av kartbilden. Kartan har utformats av Jeanette Bergman Welhed.

Kartan kan även levereras i digital form.

Topografiskt underlag: Ur Terrängkartan. ©Lantmäteriet
Geografiska längden är räknad från Greenwich, Gauss' projektion.

Godkänd från sekretessynpunkt för spidning. Lantmateriet 1996-10-30

Tryck: Elanders Sverige AB